

μίων επιτυχείς στρατιωτικές πράξεις του, μάλλον νομίζω, προσβάλλει αὐτόν, ὅστις ἐξ ὑψηλῆς περικωπῆς, ὑπέπεσεν εἰς ἀνοικείας αὐτῷ πράξεις.

Διηγούμενος, ὑμῖν, Κύριοι, ταῦτα, προτίθεμαι σύναμα νὰ κεντήσω καὶ τὴν ναρκωθεῖσαν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν μας, καθότι ἡ πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ἐπιτροπὴν, συμπεριφορὰ αὕτη ἀντενακλατο εἰς τὸ ἔθνος. Καὶ δυστυχῶς, δὲν εἶναι αὕτη, ἡ μόνη, καὶ πρώτη ἐθνικὴ προσβολή. Ἀπὸ εἰκοσαετίας ἔχομεν τὴν τοῦ Χοβάρτ-πασᾶ τὸ 1869 ἐπὶ τῶν Κρητικῶν, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ ὕβρει περιορίσθημεν ἐπὶ ἐφημερίδων νὰ γράφωμεν. Μέμνησο

Χοβάρτ. Τὰ δὲ περὶ ἐθνικοῦ στόλου γραφέντα ἔμειναν λόγια ἐπὶ τοῦ χάρτου. Μετὰ δεκαετίαν ἔχομεν τὰς περιφρονήσεις τῆς Τουρκίας, ὡς πρὸς τὸ ὀροθετικὸν ζήτημα. Μετὰ δύο ἔτη ὑπέστημεν, τὴν ἀπώλειαν τῶν Ἰωαννίνων καὶ δὲν ἐννοῶ μόνον τὴν χώραν, τῆς Ἡπείρου, ἢ τὴν ἀξίαν αὐτῆς ὡς ἐλληνικὴν ἐπαρχίαν, ἀλλὰ τὸ γόητρον καὶ τὴν ἐπιρροήν, ἰδίως ἣν ἀπῆλθον καὶ ἀπαιτοῦσι τὰ ὕψιστα ἐθνικά μας συμφέροντα, ἵνα ἐξασκήσωμεν αὐτὰ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, διὰ τῆς καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων, ὅπως ἐπροσδιόρισε αὐτὰ ἡ Βερολίνεος Συνδιάσκεψις τοῦ 1881. (ἀκολουθεῖ)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΔΑΚΗ

πολυκλαύστῳ μοι φίλῳ

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Παρῆλθεν ἔτος θλιβερόν, ἀφ' οὗ σκληρῶς ἡ μοῖρα
Ἀπέκοψεν ἀνηλεῆς τοῦ βίου σου τὸ νῆμα,
Κ' εἰσέγησε διὰ παντός ἡ εὐμωλὸς σου λύρα,
Ταφεῖσα ὑπὸ ζοφερόν καὶ ἀραχνῶδες μνῆμα.

Φεῦ...! ὡς διάτωρ ἔδυσεν ὁ τηλαυγὴς ἀστὴρ σου,
Καὶ εἰς τὸ χῶμα ἔκλινας ὡς μαραμένος κῆρος,
Ἐσβέσθη ἀπογεφρωθὲν τὸ ἐμπνευσμένον πῦρ σου,
Καὶ ἡ ἡχώ τῶν (στόνων) σου πικρῶς ἔγινε θρήνον....

Ἰδοὺ ὡς νύμφη, διαρθῆς ἡ ἄνοιξις προσβάλλει.
Καὶ ἄρωμα τρισάριον, θυμῆρες διαπνέει,
Τῶν ἀηδόνων ὁ χορὸς ἐπὶ τῶν κλάδων ψάλλει,
Καὶ μὲ τὸ ἄσμα του αὐτὸ τὴν στέρησίν σου κλαίει.

Τῆς Ἰδης σου αἱ κορυφαί, καὶ οἱ βράχοι τοῦ Σελήνου,
Τὸν ψάλτην καὶ πολεμιστὴν, συγκλαίοντες βοῶντες....
Καὶ οἱ φίλοι σου ἐνούμενοι εἰς τὴν βοήν τοῦ θρήνου,
Τὸ μνῆμά σου μὲ ἀφθόρα νεκράνθεμα στολίζουν—
Ἐν Πειραιεῖ, Μάϊον 1884.